

^{iiiij. p. t. de. iiiij. virtutib. card.}

q. vi. sunt spes pfectus. Prima est pfectio sufficiencie de q. m. vi. Altera pfecti sicut pater uir celestis pfectus est. Tertia est operationis qm ha-
bere debent. cleria respectu la-
icorum. vi. Tercia erat pfectus inge-
rationib; suis. i. Operatione eoz qui
erant degeneratione sua. Tertiæ
ordinis ad qm tenentur insacris
ordinib; substituti ad qm pertinet co-
munitas. Ibla. l. ii. Mundam
quisferis uasa domini. Quarta est pfectio
mis que pertinet ad religiosos. m. x.
ix. Hunc pfect' esse uade et uide oia
quales et da paupib;. Quinta
est plationis. Joh. x. Non' pas-
to: anima sua dat pomb;. Greg.
immor. Cum incompatibiliter lo-
gicemelior sit anima qua uiuum
at terra substantia qm possidem?
qui non dat pomb; suis substantia-
m suâ quando phys daturus
est anima suam. Sexta est securitas
qm qui hñt cupiunt dissolui et
est cu rpo. De hac loquit. Joh.
m. f. can. ^{pl. 17} Terciatratus de ca-
marate. Unde d's qui incepit et co-
plevit. amet. Incipit ps principar-
ius opus de cardinalib; virtutib;

tutem quib; utili nichil est inuita
hominiib; Sobrietate uocat qm
uisitato nomine uocamus temp-
antiam. Virtute uocat qm nos
uocamus. Miniter fortitudine
alias duas uocat nominib; nob
uisitans. De his hoc modo agetur
Primo ^{dicitur} dicantur cardinali-
bus nec meminerim me legisse in
canone sacre scripture eas sic no-
cari ul'aphylosophis ul' sacris ex-
positorib;. Secundo numerus earum
ostenditur. Tertio de singulis ago-
tur. Quarto diuisio earum qm macro-
bus ponit ponitur.

Q uarta p. || ²³
Quum nota d' q. iiiij. de causis
possimus intelligere eas dici car-
dinali. Primo pp stabilitate. Cardo
stabili manet licet ostium intatur
meo. P. xxvi. Sicut ostium in-
titur in cardine suo sit piger ille
suo. Sic hec. iiiij. uirtutes sta-
biles sicut licet ea circa que iusantur
scilicet ea quib; utendum est. sint mu-
tabilia. Hee. iiiij. initutes animi qm
quadratam reddunt ideo stabile
undiq. trigona. n. quadrata undiq.
stabilis e. heb. xij. Optimum est gta
stabilire cor. Prudencia animam
tenet inuitate utile ne pignoran-
tiam ul' errorem ul' curiositatem
abeat recedat. Tempancia tenet
ea in necessitate ne p supfluitate
ul' diminutionem abeat recedat.

O Ideo de trib; virtutib;
theologicas. Dicendum
est de quatuor cardina-
lib; de quib; habet sapientie.
vij. Sobrietatem inquit et p-
udentiam docet et iustiam et iure-

Fortitudo tenet animā inquadrā
equalitate ne adūltas cū deciat.
Justicia imprimi utilitate ut ei nō
noceat sī potius utilitati ei' intē
dat. Scō q' sic ostium cardini
inuit sic tota qūsatio bona hī
.iij. iurritibz inuit que qūsatio
bona qūsitat infaciendo bonū et pa-
ciendo malum. **B.** Bonam uitam
ego puto mala pati bona facere
et sic pseueraue usq; ad mortē. Co-
uersatio bona qūtū adduo pre-
dicta qī ostium est in quo intrat
ad uitam beatam. **M. xix.** Siuis
ad uitam ingredi serua mandata.
A. xiiij. Multas tribulationes
oportet nos intrare in regnū ce-
lorū. Tercio p̄ eminenciam qm̄
hī respectu ceterarū iurritum.
Cardines. n. dicuntur prime p̄
tes celi ul' terre. ul' maris. **Dicit.**
xxx. Si ad cardines celi fueris
dissipatus inde redhet te dñs. **i. R.**
.ij. Dñi. n. sunt cardines terre.
Job. xxxvi. Cardines quoq; mari
opiet. Sic iurrites iste p̄me sūt
respectu alias iurritum. & sicut
cardinales presunt clero et summo
pontifice p̄ eos ardua opatur sic
hee iurrites excellētiā hī
alias respectu. et anima p̄cas a-
git ardua opa inqubz salus co-
sistit. **H**ec iurrites cardinales
ornatus quenentiissimus cardi-
nalibz unde sp̄ciāle amoīe debet

habere adeas. **Quarto** p̄ p̄na
palitatem. Cetero. n. uitutes adhas
aliquo modo reducunt. p̄. hī
iurrites p̄n apales motus uniu-
ri anime dirigunt. **Pruidēcia** dīg
actum rationabilis quiē discer-
nere inter bonum et malum. ut
inter duo bona q'melius ul' inter
duo mala. q' magis malum. **Tem-**
pancia dirigit actū q'cupabilis
qui est uelle lñnum delectabile. **For-**
titudo actum irascibilis quiē ag-
gredi arduum et sustinere q'ē dif-
fīcile adsustinendum. **Tres** gū-
tutes tres actus p̄n apales uniu-
ri anime dirigunt qūtū ad se;
iustitia actus illos dirigit respe-
ctu p̄ximi. **Ipa. n.** circū omnes
uires. ut dicit glō. p̄sid . sr̄ gen.
.ij. **S**eqū de numero p̄dictarū iur-
ritum qui officiis eaz satis potest
declarari. **Vnde** notād' q' pruden-
tia ceteris lumen p̄ferit. **Tempta-**
tia animam p̄scit respectu eius
q' infra nos est. **F**ortitudo respe-
ctu eius q' cont' nos est. **J**usticia
respectu eius q' iurta nos ē ul' iur-
nos scibz p̄ximi ul' dei. **Aug.** **Pru-**
dēcia ē eligere q' diligendū ē for-
titudo nullis a uelli molestus.
Temptacia nulli s̄ illeceb̄us.
Justicia nulla supbia. **In lib** dea-
nima et sp̄u. **Pruidēcia** ē inclige-
dis. **tempantia** iuritendis. **for-**
titudo intolerandis. **iusticia** in disti-

De iiii. virt. card.

buendis. Tullius in lib de officijs honestas auij. prlib; man' t. Vna gynnonis altera q'itatis tercia nigganumitatis q'ita moderationis. Cognitio pertinet ad prudenciam co munitas ad iusticiam. magna nunitas ad fortitudinem. moderatio ad temperantiam. Hec. iiii. uirtutes uidentur eē q'ra effectus ori ginalis quos veda distinguunt scil; ignoranciam infirmitatem concupiscentiam maliciā ul' malignitatē. Prudencia q'ra ignoranciam fortitudo q'ra infirmitatem. Temp antia cōtra concupiscentiam iusticia q'ra maliciā ul' malignitatē. his. iiii. uirtutibz q' q' tuor la pidibz p'cōsis q'stac corona spō se p'p. Prudenciam hēc apte aitioni. ut caneat a futuris. Justicia ap'otioni ut satis faciat de p'ternis. Tempantiam ad ex'ris ne eleuentur imp̄p̄ris. Fortitudinem a sinistris nescambat in aduersis. Cū uirtus sit circa bonū sedm ubi sapientis. quadriplicis n̄ p'c'ca numia circa bonum scil; ul' elige do q' apparer bonū cū n̄ sic ul' id q' ue bonū ē ac si nou ēt bonum fugiendo eo q' molestum est ul' appetendo q' simplicit' ē bonum cū sibi n̄ sic bonum eo q' n̄ ē commēsuratum ul' appetendo q' primo ē malum eo q' bonus sibi. prudencia ē q' p'mū q' pdit et ma-

infestat nō ēē bonū q' apparet ēē bonū. fortitudo ē q'ra sedm que am pleditur q' molestū ē tamq' bonū expediens ut ē medicina amara u' incisio incorpore p'p salutē corporis scil; tempantia ē contra tertium que cauet supfluum iustia est q'ra q'rum que cauz p'imi nocturnū Prudencia cauet errore qui est p'p capiū ceterorū malorū. fortitudo ex dudit timorem scil. Sapiens. For titudinis ē nō n̄ tūpia timere. Et. pantia excludit cupiditatem. scil. h̄ duo p'cipia sūt omnis p'cati. Vn̄ glo. sup illd. p's. incensa igni et suffossa. Omnino peccati due res faciunt. s. cupiditas et tim. Justicia seruat amorem p'imi. Et. n. vinculū humane societatis n̄ ait sen̄ inli. de iiii. uirtutibz. Prudencia discit que fallunt. Temp antia opesat ab his que irritant et alliciunt. fortitudo sustinet que extirrent. Sen̄. ineplis. lenienda sunt que me extirrent opescenda que me irritant discicienda que me fallit. Justici timet q'ē timendum et a mat q'ē amandū. Tullius inli. de officijs. Nemo p' ēē uistus qui mortem. qui dolore. qui exilium. qui egestate timet. Prudencia facit ut homo se bñ habeat adiu ra et ad falsa imp̄p̄sencia. n. ue ni sollertia q' uersat iuxta ubi tully in lib de officijs. Tempantia

nij. ps. t.

et fortitudo. ut lenie se habeat
ad pspia et ad uisa. Justicia ut bni
se habeat ad dñm et primū. Pru-
dencia temperantia fortitudo et
iusticia sumuntur pse sūm aliq
acceptio[n]e sūi. Acipiuntur. n.
duisi mode ut pacebit cū de sin-
gulis agetur. Videntur opari
circa unum et id " op' meritoriu[m].
Prudēcia eligit q[uod] ageb[er]e
est. Tempancia cauet neq[uod] nimis
fortitudo neq[uod] parum iusticia op'
ordinat ad debitū fuisse. Prude-
cia puidet spm. temperancia et
fortitudo mod. iusticia ordinē.
Numer⁹ har. nij. designatur
in multis locis inscriptura sac.
Primo m. nij. fluminib[us] pady-
si de quib[us] legit gen. y. ubi dicit
glō. ḡg. Quatuor flumina pady-
sum irrigant q[uod] dum h̄s. nij.
iuritib[us] cor: infunditur ab om-
ni desidio carnaliū esti tempat.
Seco m. nij. colorib[us] quib[us] deco-
rate sunt cortine tabernaculi ex
d. xxvi. que designat has. nij.
iuritutes in quib[us] decor ecce consi-
tit. Jacintus aerei et celestis colo-
ris ptinet ad prudēciā q[uod] dñm et
angelos specialit[er] imitamur. H̄s
sus h̄s candorem ptinet ad tēpā-
ciam que candidam et mūdam
reddit animā. Purpura sang-
nei coloris ad fortitudinē q[uod] para-
ta ē sanguinē p[ro]pō fundere. Coc-

cus ignei coloris ad iusticiā q[uod]
zelum ipi[us] Certo m. nij. spb[us] q[uod]
bus officiebat ungenti quo tab-
natilū et uasa ipi[us] et ministri un-
gebantur de quib[us] ero. xix. h̄s.
Myrra p[er]ma ptinet ad tempanciā
que ē iumentute. tunc. n. lauda
bilior ē. Cynamomū q[uod] ē cineri
coloris q[uod] cum frangitur in mo-
dum nebule spiramentū visibi-
le emitit ut dicit glo[ss]a ero.
xx. ptinet ad humilitatē que ē
omnis iusticia. q[uod] ut sic d[icit] nos
implere omniē iusticiam. i. p[ro]feta
humilitatē. Cassia que crescit
quis ptinet ad prudēciā q[uod] iaq[ue]s
doctrine nutritur. Calam' arbo-
aromatica ptinet ad fortitudinē
q[uod] ad uisa tolerādo dat odore suau-
tatis ut spes aromaticæ cū cōterū
tur redolent. h̄s. nij. addito oleo
diuini amoris officiat ungenti
bone fame suauissime redolens
eccl. vi. Meli[us] ē nomen bonum
qm[uod] ungenta p[er]f[ect]a. Q[ui]to hec
iuritutes sunt q[uod] nij. rote iauru-
igneo quo sbleuantur amici d[omi]ni.
nij. x. q[uod] Currus iste igneus ē cō*s*i-
atio ardē amancium d[omi]nū. Q[ui]to
Amendat nūs har[monia] iuritū figu-
ris. nij. animalū. aquila uitulo-
leone homine. de quib[us] apo. nij. re-
te. i. In aquila signatur prudēcia
cu[m] ē uigilare in reb[us] discernē-
dis. ut ait aug[ustinus] Aquila. n.

De p̄dēcia.

lī acutū usum. Inutilo tempe
rāntia. Virtus. n. immolabatur
mlege. Temporā exhibz corpora
ura deo hostiam uiuentem. rō. xij.
Incone fortitudo. Pū. xxx. Leo for
tissim⁹ animaliū ad nullius paue
bit occursum. In homine iusticia
que vinculū est humane societa
nis ut dictū ē p̄n. Voluit dñs. iij.
ē evās. xiiij. evangeliā addesig
nandum q̄ illi qui doctrinā emā
glucam dāet. i qui eā tenet h̄is
xij. uirtutibz pollere debet. **Incipit tēl.**

Hec has uirtutes **de p̄dēcia.**
Ipso ager̄ de prudēcia q̄ alias
dirigit de qua hoc m̄ agetur. p̄
mo distinguuntur diuersi modi qui
bi: hoc nomen prudēcia sumitur:
Sic descriptione eius ponentur
Tertio quomodo ipa sit uirt' osten
derit. Certo tangetur de dñcēsis
ems actibz. Quarto q̄ meditatiō ei
sistetur. Sexto tanget de spēbz
ei. Septimo de h̄is que ei aduer
santur: **i. s̄om p̄dēcie d̄sc̄riguit.**

Hoc nom̄ prudēcia q̄nq; su
mitur p̄ eo q̄ apparet ēē pru
dēcia cū nō sit. Sic sumitur. nō.
xij. ubi dī prudēcia carnis mors
ē bō. Prudēciā carnis h̄t q̄sc
studios. implet que carnis sunt
aperendo bona temporalia i su
gendo mala. Prudēcia ū ideo dī
q̄ naturas rerum ū seq̄. unde ui
denur secularibz hōibz q̄ res stulta
etā cū natās rex tñ seqt̄

sit. Similit̄ sumit q̄ndo q̄ sap̄.
p̄sapiencia apparent. Vñ s̄bdit
īođenī capitulo. Sap̄ientia carnis
minna ē deo z j. cor. iii. Sapien
cia h̄i mundi stultitia est apud
dm. Qñz aut̄ sap̄ientia dī diuiti
az ihumanaz n̄iū q̄ntio. H̄adīm
uerbum sen. in epistol̄ z illi. mli.
de offi. iusta. q̄ntio subdundit in
tres partes moralem scilz i natura
lem i rationalem ut tangit sen.
Prudēcia ū dī sciencia opandoz.
Vñ damascen̄ dividit animam
rationale in dno in dī q̄ē mea co
templatiū. i in dī q̄ē actū. Con
templatiū ē q̄ ex cogitat res p̄n
h̄it ēē. Actū uō q̄ consiliatiū. qd̄
agenda dirigit. q̄ uocat q̄templa
tiū intellectum. actū uō r̄wēm et
dicat sap̄ientiam p̄tinere ad con
spicibem. prudēciā ū ad actionē.
Qñq ū astores p̄odem uidnr̄
sumere prudēciā et sap̄ientia.
Vñ p̄n. vi. Qui sapiens ē. cor
de appellabitur prudens. Qñq
uō sap̄ientia sumit p̄ cognitō
diuinor̄ i prudēciā p̄ cognitō
humanoz. Vñ s̄r illi. ps. Osme
um loquetur sap̄ientiam i p̄ Ḡ
ditur prudēciā. s. de moribz.
dī glo. sap̄ ad
diuinaz reg
pertinet.
Et nō q̄ mos ē h̄itus ex quo sine
p̄meditōē ē frequēcia op̄m up
ab eo q̄ē mox q̄r sine mora ē expo
opatio ur̄ dī amora. s. ad uitur
nitate assuefōis. Aug? sic disti